

Ita fieri potest, ut pueri aliquid dicant rursusque membrum, cui fandi data potestas est, redeat ad suam naturam, ac obmutescat, dum tempus corroborandi, absolvendique ultimum veniat. 28 Cur aliqua obstrepunt, mouenturque subito, ut arce, quæ nullo, quod sensus mouerit, concitantur, & crepant, cum tamen potentius esse debeat quod mouet, quam quod mouetur? Quæ eadem quæstio etiam de corruptione, ac senectute est: quippe cum à re insensibili omnia corrumpantur, quæ à tempore pereunt. An simile guttis hoc est: & lapidibus, quos plantæ emergentes attollunt, atque reiciunt: non enim quod vltimum actionis est, id vel attollit, vel mouet, sed hæc vniuersa continuatio efficit: qua quidem re insensibili accidit, ut motus ille sensibilis nascatur. Sic etiam res contenta spatiis sensibilibus temporis mouetur, atque in partes digeritur insensibiles: vniuersi tamen, & continui ratione exultat & motus, & obitus. Continuum autem illud non in instanti temporis, sed in tempore, quod ab instanti determinatur, sicut profectò est. 29 Qua de causa oscitantes minùs audire possumus? An quòd multum spiritus effluentis inter oscitandum aures etiam intrinsecus subit, ut motio vel sensu percipi possit, quam trudit ad aures, maximèque post somnum: strepitus autem vel aer, vel aeris affectio est. Igitur cum interior renititur exteriori illi occurrenti, efficitur, ut motus interioris strepitus, motum exterioris retorqueat, atque offuscet. 30 Cur pueri magis, quam viri, lingua hæsitant? An ut etiam manibus, pedibusque pueri minùs valemus, & infantes ambulandi omnino facultate caremus, sic etiam linguæ parum compotes pueri sumus, & infantes verbum nullum referre possumus, sed more brutorum animantium vociferamur, videlicet causa imbecillitatis, quæ non solum hæsitatem linguæ, sed etiam balbutiem, hæsitatèmq; faciat: quippe cum hæsitatis sit, literam quandam exprimere nõ posse eamque nõ quamlibet, sed certã: balbuties, vel literã prætermittere, vel syllabã: hæsitatis, alterã alteri syllabam iungere properè non posse. Quæ quidem omnia imbecillitate eueniunt. Lingua enim subministrare intelligentiæ non potest. itidem etiam vinolenti, senesque afficiuntur propter debilitatem: viris autè hæc minus vsu eueniunt. 31 Cur vox hominum tam metuentium, quam trepidantium obtremiscere solet? An quòd emigrante calore cor concutitur.

A ούπο κῆ τοῖς παιδίοις, ὅταν συμεῖν τὸ το λειπῶν, εἴτα πάλιν κρατασῆ εἰς τὴν φύσιν ἐκείνο τὸ μέτρον, ἕως αὐτῆ ὥρα ἐλθῆ ἐξῆσαι αὐτὸ κῆ ἄποκρηθῆναι. κῆ διὰ τί ἐνισοφρεῖ κῆ κινεῖται ἐξ ἀφῆνης, ὅτῃ τὰ κινώπια, οὐδέως αἰδητῆ κινουῦτος: κῆ τῆ κρεῖπτον γῆρας τὸ κινουῦ τῆ κινουῦθου: ὅτῃ αὐτοῦ λῶρος κῆ φθορῆς κῆ γῆρας. ἔπο ἀιδητῆτου γδ φθέρεται τὰ λεγόμενα, ἔπο τῆ χροῖα κῆ πῆτα ἢ ὄμοιον τῆτο τοῖς στελασημοῖς κῆ τοῖς ἔπο τῆ ἐκφυρομένων ἀερομέτρῶς λῆιται: οὐ γδ τὸ τελευτῶν ἀίρει ἢ κινεῖ, ἀμὰ τὸ συμεχῆς. ὅτῃ ὅ τούτου συμεῖν, ἀιδητῆτου ὄντος, αἰδητῆ τῆ γίνεσθαι τῆ κίνηση. ἔπο ὅ κῆ τὸ ἀερομέτρῶνον, αἰδητῆ τοῖς χροῖοις κινεῖται, κῆ διακρεῖται εἰς ἀιδητῆτα. τῆ ὅ παντῆ κῆ συμεχῆς, ἐκίνησε κῆ ἐφθρε. συμεχῆς δὲ ὄσιν, ἐκῆ τῆ νῆυ, ἀλλ' ἐκ τῆ ἀερομέτρῶ χροῖα ἔπο τῆ νῆυ. κῆ διὰ τί οἱ χροῖομέτρῶ ἢ πῆτον ἀκούουσιν: ἢ ὅτῃ τῆ ἐξῆτονος πῆθμετος ἐκ τῆ χροῖα πολυ, κῆ εἰς τὰ ὅτα χωρεῖ ἔσωθεν, ὅσε κῆ τῆ αἰδητῆ φθῆθλον ἔτῃ τῆ κίνηση κῆ ποιεῖ σῆ τῆ ἀκούῦ: μέλιτα δὲ ἐκ τῆ ὅπῆτος: ὅ ὅ φθ, ἀπῆ, ἢ πῆτος ἀίερος ὄσιν. ἀπῆ πῆτονος οἰα [τῆ] ἔσωθεν, εἰτέρεχται ὅ ὅ ἔωθεν φθός, κῆ ἔπο τῆ κινήσεως κῆ τῆ ἐξωθεν φθός ἐκροῦεται ἢ κίνησης. λ διὰ τί ἔχροῖοι παῖδες [ὄντες] μέλλον, ἢ αἰθερες; [ἢ] ὅσῆ κῆ τῆ χροῖον κῆ τῆ πῆδων ἀί ἢ πῆτον κρατῆσι πῆθες ὄντες, κῆ ὅσι ἐλάτῆοις οὐ δύνανται βαδίζεν, ὄμοιως κῆ τῆς γλῶτῆς οἱ νεώτεροι οὐ δύνανται; ἐαῖ ὅ παντῆ πασι μικροῖ ὄσιν, οὐδὲ φθέρησθαι δύνανται, ἀλλ' ἢ ὅσῆ τὰ θηρία, διὰ τὸ μῆ κρατῆν. ἐπῆ δὲ αὐτὸ μόνον ὅτῃ τῆ ἔχροφῆου, ἀμὰ κῆ τελευτῶ κῆ φελλοῖ. ἢ ἔχροφῆου βουλότῆς, τῆ γέμματαῖς πῆτος μῆ κρατῆν, κῆ τῆτο οὐ τὸ τυχῶν, ἢ ὅ φελλοῖς, τῆ ἐξ ἀίρειν πῆ, ἢ γέμματα, ἢ συλλαβῶ. ἢ ὅ ἔχροφῆου, ὅτῃ τῆ μῆ δύνανται ταχῆ συλλαβῆ τῆ ἐτέρεν συλλαβῶ πῆτος ἐτέρεν. ἀπῆτα δὲ δὲ ἀδυναμία. τῆ γδ διανοῖα οὐκ ὅπῆ τῆ γλῶσσα. ταῦτὸ δὲ τῆτο κῆ οἱ μεθύοντες πῆθροισι, κῆ οἱ ἀρεσθῶται ἢ πῆτον ὅ πάντα συμβαίνει. λα διὰ τί ἢ φωνῆ τρέμει κῆ τῆ ἀγῆωνῶτων κῆ τῆ δειδῶτων; ἢ ὅτῃ σείσται ἢ κερδία τῆ δερμῶ ἐξῆτονος; ἀμφοτερέων δὲ πῆθροισι τῆτο.

κῆ γδ